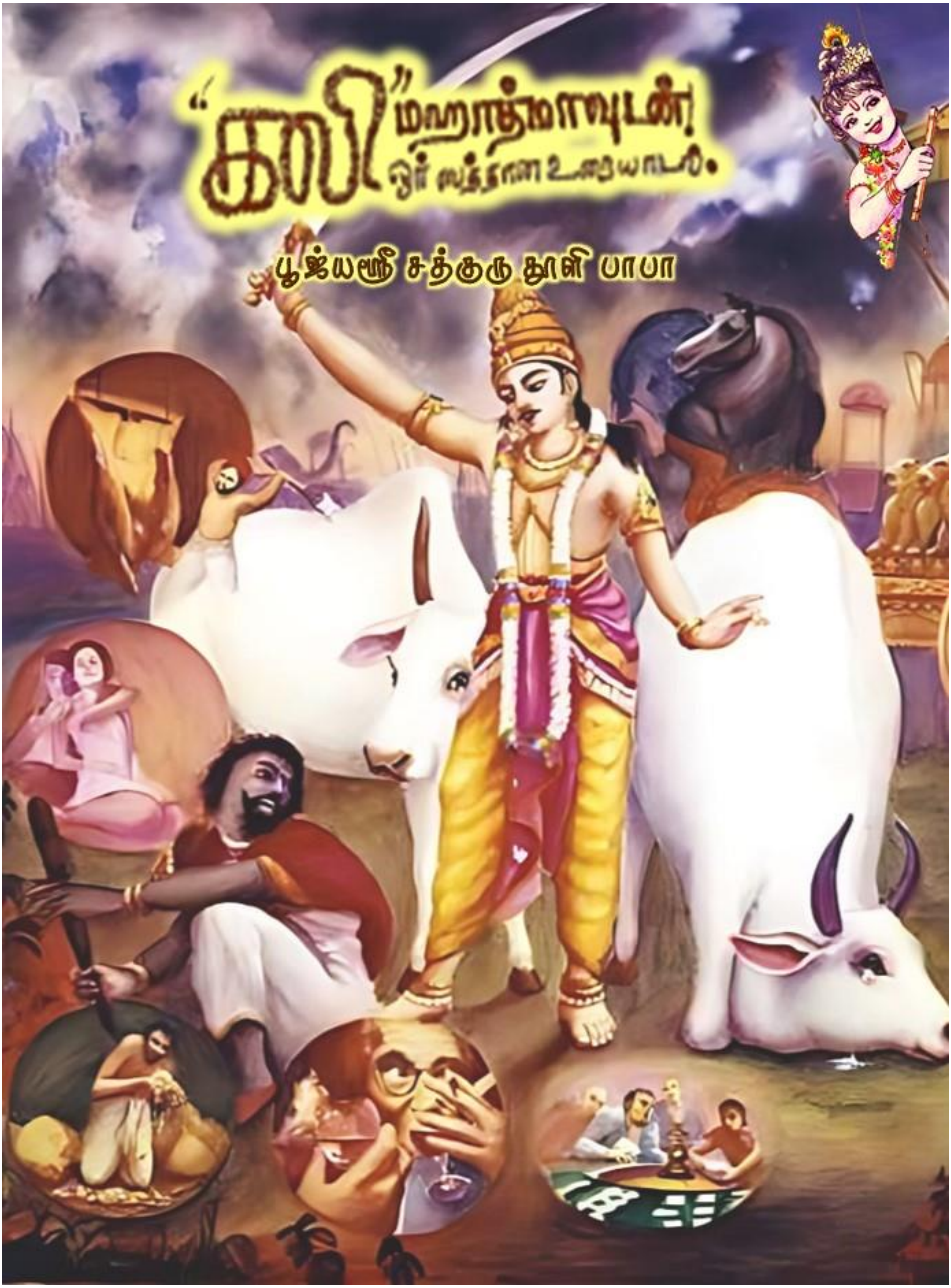
“கலி” மஹாத்மாவுடன்!
ஓர் ஸத்தான உரையாடல்.
பூஜ்யஸ்ரீ சத்குரு தூளி பாபா

"கலி" மஹாத்மாவுடன்!
ஓர் ஸத்தான உரையாடல்.

பொருளடக்கம்

1. அறிமுகம்---௩

௨. தேவதைகளும் சிறு தெய்வங்களும்----------------------------1௨

௩. ஸாமான்ய குருவின் வரவு--------------------------------------1௮

௪. நவக்கிரஹ பூஜையும் ராகு கேது ஆராதனை வழிபாடும்-----௨௨

5. பரிஹாரம்--௨5

6. கலியின் தோற்றம்--௩௩

எல்லாம் நீ!

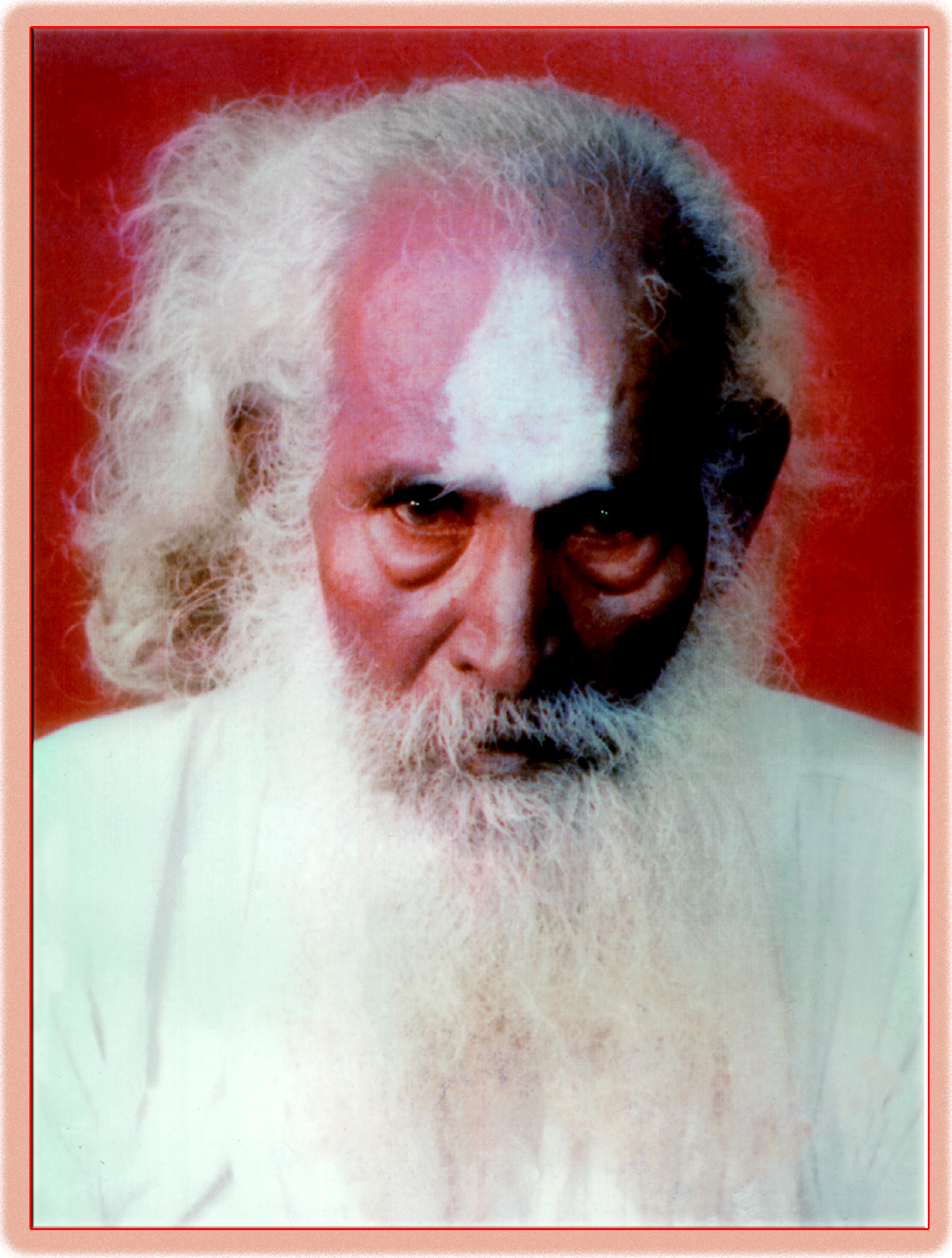

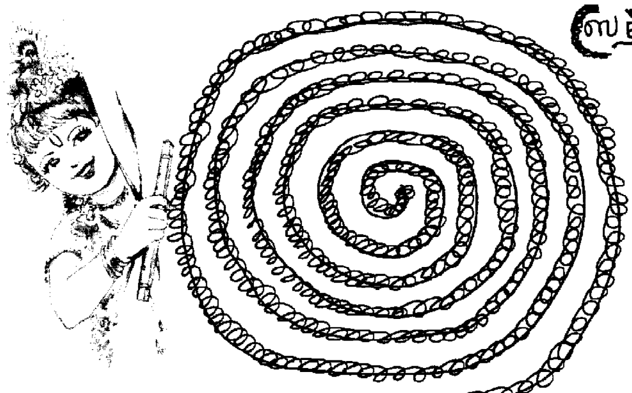

(ஸத்திய வாக்கு) (1)

ஸத்தியம் பேசு.
தர்மம் செய்.
நாவை அடக்கு.
கருணையோடு இரு.

"ஸத்தியம் பேசினால், தர்மம் நிலைபெறும்."

"ஸத்குரு திருவடி துணை!" "நம்பினோர் கெடுவதில்லை!"
"தெய்வம் மனுஷ்யாணாம்!" "யத் பாவம் தத் பவதி!"
"ஸ்ரீராம், ஜெய ராம், ஜெய ஜெயராம் ஓம்!"
"அகம்பிரம்மம், ஜெகம்பிரம்மம், அகமே எல்லாம்!"
"ஜெகம், பரமும், ஜீவர்களும், சிறிதும் இல்லை!"
ஓம் ஆத்மானந்த குழந்தைகளே! பணிவும்!
பொறுமையும்! இணைந்த **இறைகுரு**
நம்பிக்கையின், வைராக்கியத்தால்! ஜீவன் முக்தி! ஆகிவிட்டோர்கள் என யாம் உணர்கிறோம். (உறுதிகூறுகிறோம்)
ஞாயும் கற்று மற! என்பர்
ஸ்ரீ மஹான்கள். இம்மடலைப் பற்றி,
தெரிந்து! கொள்ளுங்கள். ஆவல்,

உ

உ

இவ்வுபயம் ! வேண்டாம்.

ஸ்ரீகலிபுருஷனுடன் ! ஓர் ஸத்தான உரையாடல்.

ஸ்ரீகாவிரி அன்னையை/ தரிஸிப்பதற்காக,
எமது மெய் அன்பர்கள்/ ஓர் மேடை அமைத்து,
அதில் ஓர், **ஊஞ்சல்**/ அமைத்து,
கொடுத்திருந்தார்கள். அவ்வூஞ்சலில்,
ஞாயிறு தவிர, மற்றைய ஆறு தினங்களிலும்,
மாலை **3 to 4.** வரை/ அமர்ந்த நிலையில், மோன
நிலையில் (ஸ்வய அனுபவ நிலையில்) காவிரி

அவளுடன் தொடர்போ!
அதனுடன் கலந்தோ!!

இருக்கலாம் என தோன்றுகிறது.

காவல் தெய்வம் என பெயர் வர காரணம்:— ௩

வினையை மீறி கேட்பவர்களும்! வினையை மீறி செய்பவர்களும் வாக்கால் கடும்! சுடும்! வார்த்தையை பேசி துன்பத்தை தம் அருங்காரத்தால், **கடும்** தொட்டும்

① அறிமுகம்!

ஓர்நாள், மூன்று மணி சுமாருக்கு, அமர்ந்த சில நொடிகளில், யாரோ! மேலே ஏறி, வரும் காலடி, ஓசை கேட்டது. அவ்வோசையை திரும்பி பார்க்காமலேயே, **யார்?** என, உணர்ந்து கொண்டோம். (அது அவன் கருணை) வந்தவர்:— ஓர் அந்தண பிரம்மச்சாரி. [வயது தலையில், சிறிய அளவில் சிகை! நெற்றியில், சந்தன **[illegible]கோபி!** தூய மெல்லிய அங்க வஸ்திரம் (வெண்மை) மடிசந்தி வேஷ்டி. வலக்கரத்தில், பொன்பூண் பிடித்த ஓர் சிறிய பிரம்பு. இடக்கரத்தில், ஓர் புஸ்பம் (விருத்தி) வை. திருவடிகளில், **மரப்பாதுகை!** சுந்தர முகம். குறுமுறுவல். தன்னை கண்டு கொள்ளக்கூடாதே என்ற, மருண்ட பார்வை!

பிழைப்பவர் கரும்! அறிந்தும் தெய்வ நிந்தனை செய்பவர் கரும்! எங்களால் நிலைத்து கண்டிப்புடன் தண்டனையும் அடைவார்கள் என ஆயுதங்களோடு மகிழ்வாக காக்கிறோம் என தலைவிதெய்வம் கூறுகிறது

ஆனால், அதை சமாளித்த நிலையில், இந்த ஏழையின், அருகே வந்து நின்றார்; அந்த

ஸ்ரீமஹாத்மா!

வைத்தியம் :— வாருங்கள் மஹாத்மா! வரவேண்டும்! வரவேண்டும்! ஹரே நாராயணா! ஓம் குருநாதா! என ஸ்மரித்த வண்ணம், மெதுவாக குனிந்து, அவரை ஸ்ரீபாத நமஸ்காரம் செய்ய, யத்தனிக்கும் போது.

வந்தவர் :— சரேல் என குனிந்து தம் இருகரங்களாலும், அவ்வைத்தியத்தின், இருகரங்களையும், பற்றி தம் கண்களில், ஒற்றிக் கொண்டு, சொன்ன

வாசகம் :— ஓ மஹாத்தான பாபாவே! என்ன காரியம் செய்யத் துணிந்தீர்கள்? என்னுடைய வயதென்ன? தாங்களுடைய வயதென்ன? என்னுடைய அனுபவம் என்ன? பழுத்த பழமாகிய தாங்களுடைய அனுபவமென்ன? வணங்குவதிலும், ஓர் தராதரம் வேண்டாமா?

நான்! ௫
என்! என்றால்
எனது!
இவைகளை விடாதவன்
எவனோ அவனே
கலிபுருஷன்!

வைத்தியம்:- ஐயா! மஹானுபாவா! உடல்! வயதுசம்பந்தம் கொண்டதே. ஆனால் ஆத்மாவுக்கும், அனுபவத்திற்கும், வயது உண்டா?

வந்தவர்:- நான்! யார் என தெரியுமா? என்! பற்றிய, முழு விபரமும் தெரியாமல், இப்படி, பாத! நமஸ்காரம் செய்வது, முறை யாகுமா?

வைத்தியம்:- ஓ ஆசாரே! ஸ்ரீபாத! நமஸ்காரத்திற்கு, வயது வரம்பில்லை.

ஸ்ரீதிருவடியும்! அகஸ்தியும்! சாமான்யமானதல்லவே. இது தாங்கள் அறியாததல்ல? மேலும் இந்த, சேவையை பெற்ற, இக்கலி கஷ்டப்பட்டு வர வேண்டுமோ? தேவரீர்! தேவரிஷி கலிபுருஷோத்தமரோ?

ஸ்ரீ கலி தேவனின் (6)
ஓர் ஸத்திய
வாக்கு:— இக்கலி
யுகத்தில் சிறு தெய்
வம் எனக் கூறும்
காவல் தெய்வங்களின்
ஆளுமையின் சகாயம்
எப்படி இருக்கும் என்றால் தொடரும்.

வந்தவர் :— சிரித்தார்! பின் சொல்ல தயங்கினார்! வாக்கு சற்று தடுமாறியது என்னை! எப்படி கண்டீர்கள் பாபா?

வைத்தியம் :— இந்த யுகமோ! தாங்களுக்கே உரிய யுகம். பின் தாங்களைப் பற்றி, தெரியாமல் இருக்க முடியுமா? இனி அவரை கலிதேவன்! என்றே அழைப்போம்.

கலிதேவன் :— தாங்களைப் பற்றி, கேட்டதெல்லாம், சரியாகத்தான் இருக்கிறது. அவர் சொன்ன வாசகம் சரிதான்!

வைத்தியம் :— எவர் சொன்னார்? என்ன சொன்னார்?

கலிதேவன் :— தாங்கள் கைப்பட எழுதும், அனைத்து மடல்களிலும், எழுதியவன்! திருடன்! (கண்ணன்) என, மறைமுகமாக, போடுகிறீர்களே, அந்த ஐயன் தான், சொன்னான். தாங்கள் வஸ்பாழ கண்டன்! (அளவிட முடியாதவன்) என்றார்.

வைத்தியம் :— ஓ எம் அருமை ஜெகம்மா! வீண் பேச்சு வேண்டாம். விஷயத்திற்கு வருவோம். இந்த ஏழையை! தேடி வந்த காரணம் என்ன?

7

உன்னுடைய பலி
யையோ! பூஜை
,, ஒன்றுக்கு
கொள்ளும் அருகு
உனக்கு உன்
வேண்டுதல் நிறை
வேற்ற வேண்டிய
நிர்ப்பந்தம் கடவுளுக்கில்லை
யால் உன் **வினை** அறிந்து கொள்ளும்
தொடரும்.

வாழ்க வழிகாண் பாபா! ஸ்ரீமஹான்
கவிதேவன்:-
கள் சொல்வர்:- **பேசப்பேசப் பிழை!**
என்பர் அதைப்போல் நாங்கள் லட்சிய வாசகமும்,
பேச்சைக் குறை! என்பதே! பேச்சை
நிறுத்து! என்பதல்ல ஆறவ் என் வாசகமோ,
திறம்பட பேசு! என்றும் பேச்சில் வெற்றி கொள்!
என்பதுமாக இருக்கிறது.
நான் அந்த காரியமானது?
நற்சமயம், சென்ற வாரம் உவாகிய,
பாவங்களில் எண்ணம் பற்றிய,
சில வாசகங்களும், **நான் பற்றிய** அனேக,
ஸ்ரீமஹான்களின் பற்றியும் அந்த ஸ்ரீமஹான்கள்!
தேவ தெய்வங்கள் **மனிதஜீவ** நிலைக்கு,

நீ கேட்கும் ஒன்றை உன் வினையை சற்று மாற்றி நீ கேட்டதை கொடு தீமை அகற்று மாறுக உன்னிடம் ஒன்றை நீ அறியாவண்ணம் எடுத்துக் கொள்ளும் தொடரும்.

ஏற்றவாறு சற்று, நாஸ்தி பேசும், புராண/இதிகாசக் கதைகள்! பற்றியும்; இன்னமும், அனேக குறிப்புகளையும் கண்டேன்! ஆனந்தம் அடைந்தேன்!

வைத்தியம் :— அம்மடலிகள், நேற்று தானே, வெளியிட்டோமே அதற்குள், தாங்கள் திருக் கரங்களில், எவ்வாறு கிடைத்தது?

கலிதேவன் :— ஓஹோ அருமை பாவா ஜீ! எந்த மடலும், பிரஸ்ஸில் அச்சாகி, உம் குடிலுக்கு வந்த, **மறுகணம்!** பின் பண்ணும் முன்னரே, அப்படியே, கோர்வையாக, எடுத்து **ஹிமாலயாவின்!** பரியக்கிரிநாதகில்! தாங்கள் ஸத்ஸங்கம்! நடத்துகின்றீர்களே, அந்த **குகைக்கு!** எடுத்து வந்து சேர்க்கும் பணி, **ஸ்ரீவாயுபகவானுடைய!** அது தேவைக்கேற்ற, பிரதிகளாக ஆக்குவது நானும்.

இ

இது சிவகாலம் (9)
களில் நடை
பெறும். அப்போது
அத்தேவனைக் கொண்டு
வரப்பிரசாத மகிமை
யால் நடந்ததை
உணர அறிய முடியாது.
எப்படி என்றால் கலியுக
தர்மம் புஸ்தகத்தில் ஓர் அங்கமாகத்தை
போல் நடைபெறும். தொடரும்.

இயமம், நியமம், தேவைகளும்.

(கலைக்கடவுள்) என்ற இயற்கை தர்ம, மஹாராஜனைம்.
அது எங்கெங்கு, எவரெவர்க்கு! தேவையோ,
அங்கங்கு, அவரவர் **குழுவுக்கு**!
சேர்ப்பது, வாயு தேவன் பணியாகும்.
அது இதுகால பரியந்தம், ஒழுங்காக, ஒரே சீராக,
நடைபெற்று வருகிறது.
வைத்தியம்:— எல்லாம் **அவன்** செயல்!
யாம் ஒரு பதுமைதானே? அவன் பணியை, அவன்
ஒழுங்காகவும் (இறப்பாகவும்) செய்கிறான்.
கவிதேவன்:— ஏன் பாபா? இந்த வேற்றுமை வேலை?

அவனே நீ! நீயே! அவன்!

தனி **என்னை!** சுட்டிக்காட்டுகிறாய் பாபா?
உன் அன்பர்களிடம், நீ அவ்வாறு சொல்வது பொருந்தும்
என்னுடன்! பேசும் போது அது பொருந்தாது.

அந்த அந்தணன் கேட்ட மணியை கொடுப்பதைப் போல கொடுத்தும், பின் சில காலத்தில் அவன் குழந்தையை வஞ்சகமாய் ஒரு வியாபாரியின் ரூபமாக பிடுங்கிக் கொண்டதும். தொடரும்.

வைத்தியம்:— உம் சித்தம். என் பாக்கியம். உம் வாக்கைத் தவிர வணங்கி, ஸ்ரீ கிருஷ்ணம். சரி சரி! அம்மட்டில் நாங்கள் உணர்ந்ததென்ன? அது பற்றி நாங்கள் கேள்வி என்ன?

கலிதேவன்:— சரி சரி! இனி உன்னுடன் உரையாடும் வார்த்தைகள் சற்று கடுமையாகவும், கொடுமையாகவும் தான் இருக்கும். அதை ஏற்றுக் கொள்வாயா பாமரா? ம்?

வைத்தியம்:— அதைத்தானே யாம் எதிர்பார்க்கிறோம். உன் வாக்கை! ஒலி எலியாகமாறினும்; அதை பணி! உடன், ஸ்ரீ கிருஷ்ண கலிதேவா. இது பணங்காட்டு நரி! சலசலப்புக்கு அஞ்சாது.

கலிதேவன்:— காய்ந்த ஓலையின், இரைச்சல் போல் இராதுபாபா! சிம்ம கர்ஜனையைப் போல் இருக்குமப்பா.

வைத்தியம்:— நீ எப்படி வேண்டுமானாலும் வா! பேசு! கர்ஜி! ஆனால், எமக்கு அன்னியமாய், நீ கலி என்பது சத்தியம். இங்கே உன் கோரத்தையும், கர்ஜனையையும்,

ஓ உண்மையை உணர்ந்த அந்த அந்தணன் உருகி வேண்ட குழந்தையை கொடுத்தது. தாமே கொடுத்த மணியை வாங்கிக் கொண்டதும் இவ்வே தாமே காவல் தெய்வ சகாயமானதும் முடிந்தது.

காணும் போதும்! கேட்கும் போதும்! எம்மடி தோணுது என்றால்? பிரம்மானந்த சுகத்திரமாகிய, எம்மான்! தோன்றிய, ஓர் உயிர்ப்பதுமை, நீ! இங்கு விண்ணுக்கும், மண்ணுக்கும், எட்டாததோர், விராட் சொரூபத்தில், எண்ணில் அடங்கா, பிரம் கரங்களுடன்! நின்று, ஆரம்பிக்கிறாய். இந்திரியால்? எம்மை கலக்கப் போகிறேன் என, சொல்கிறாயே? எம்மூர் இறங்கிய, மறுகணம், எம்மை கலந்து! கரைந்து! மயமாகிவிடுவாயே பாவம். கவிதேவா! உன்றிவு! ஆரம்பம் அப்படி! உன் முடிவு இப்படியாகும்.

46 பக்கம் விளக்கம் காண்க

இன்னொன்றையும் சொன்னார்:— (12)

ஒரு தெய்வங்களில்
ஒன்றை அழுது தொழும்
போது உன் வினையின்படி
அந்த ஸக்தியுள்ள தெய்வம்
அவஸ்யம் கொடுக்கும்
கொடுக்கும்.

௨ தேவர்களும்! சிறு தெய்வங்களும்!

வைத்தியம்:— உபநந்த

உன் அஹங்கார! ஆதிக்க! அதிகார! வேத
நாடகத்தை? எனக் கல கல கல கல வென சிரித்தாராம்.

கலிதேவன்:— ஹே பாமா! என் காலத்தில்,
சிறு (காவல்) தெய்வங்களைப் பற்றி
உன் கருத்து என்ன?

வைத்தியம்:— ஹே கலிபுருஷனே! வேதத்தைக்
கு
படி, 33 கோடி தேவர்களும்! சிறு (காவல்)
தெய்வங்களாக, வந்தும் வந்து கொண்டும்!
இருக்கிறார்கள்.

கலிதேவன்:— அப்படியானால் பாமா! நீ கூறும்,
ஏழு தெய்வங்களுக்கு!
எந்த வகையில், வேறு பாடும்! மாறு பாடும்!
உண்டு?

இது காவல் தெய்வங்களுக்கே (13) உரிய காவமாக இருப்பதால் அதை தடுக்கவும் அதிகாரமும் காவல் தெய்வத்திற்கு உண்டு. காரணம் உன் வழிபாடு மாறுபட்டு அமைவதால் காவல் தெய்வம் தடுக்கவும் தொடரும்.

வைத்தியம் :- ஓ மஹாராஜ பாவா! கலி மஹா! தோற்றத்தில் வேறு பாடும், குணத்தில் மாறு பாடும் உண்டு.

கலிதேவன் :- இதற்கு விளக்கம் தர முடியுமா?

வைத்தியம் :- ஓ தேவா! பார்வையால் கருமை கொடுமையும், அதைப் போல், அவர்கள் ஆயுதங்களும், அச்சுறுத்தும், நிலையுள்ளதே, தோற்ற வேறு பாடாகும். கண்டிப்பு அச்சுறுத்தும் நிலையில் பரிவுடு நிலையில், தொண்டு குணங்கள், இருப்பதே மாறு பாடாகும். அதில் இவ்விரண்டும், அறியாமையின் மந்திரம், [illegible], இவைகள், வைத்தே தான் செயல்படும் மற்றவர்களிடம் செயல்படாது.

இனிய நேரம்
இனிது காலம்
நான் தடுக்க முடியும்.
காரணம் அக்காலம்
தெய்வகாரணமாக
இருப்பதாலேயும் மேலே
இருக்கப்பட்டது அதன்
அதிஸமான பலா ஸ்டேஜைக இருப்பதால்
தொடரும்.

கலிதேவன்:— இவர்களையும்! இவர்கள் செய்கைகளையும்! உன் அன்பர்களிடம், வேண்டாம் என, சொல்லும் காரணம் என்ன?

வைத்தியம்:— ஆண்ம சாதகர்களுக்கு மட்டும். ஸத்வ குணமும்! பின் நிர்க்குணமுமே தேவை. ஆகவே, துர்க்குண தோற்றமும்! அதன் செயல்களும்! தேவையில்லையென்ப தேஹ்ரீமஹாரண்களின் வாக்காகும். இக்கலியுகமோ, உன் யுகம்! ஆகும். உன்னை குறைகூறி எம் மெய்யன்பர்கள் மேலேவ ஸத்வகுணம் சு நிர்க்குணம்! என செல்வழியில். ஐணமாரணக்கிற்கு, ஏற்ற உன் குணம், தேவை இல்லையென்றும், பற்பல ஜன்மாவில், அனுபவித்து விட்டோம் என்றும், இனி இது போதும் என்ற நிறைவுடன்!

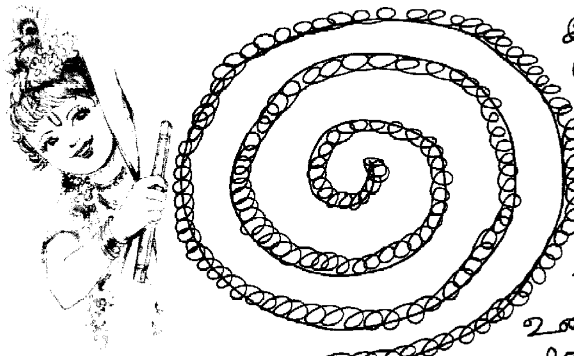

(15)

இக்காவல் தெய்வமும் அதன் அங்கமாக அதாவது அம்சமாக இருப்பதும் தடுமாற்றமோ மாற்றமோ உண்டாகாதும் இது மனதின் முறையே தவிர வேறொன்றுமில்லை. ஆகவே காவல் தெய்வ பயம் தேவை இல்லை. முடிக்கவும்

செய்கிறீர்களே என்று, இவ்வுலகத்தை குறைவு படுத்தி! இழிவு படுத்தி! செல்வதில்லை என்பதே பிரமாணம், உண்மையாகும். சரி எம் கவிதேவா! உன்னிடம், இவ் வொன்றை கேட்கிறேன்:—

உன் சிறுதெய்வ வரவால், மற்றும் ஏழுதெய்வ வழிபாடுகள்! குறைந்து மறைந்து, சூன்யமாகும் காரணம் என்ன?

கவிதேவன்:— இன்றைய ஜீவர்களுக்கு மறை பயம் இல்லாததே காரணம் ஆகும்.

வைத்தியம்:— அம்மறை பயம், இல்லாமல் போக, காரணம் என்ன?

கவிதேவன்:— அறிவு பிரகாசிக்காமல், புத்தியின் நிலையால், பாடம் (படிப்பு) பட்டம், பதவி, பணம், கௌரவம், இவைகளில், ஆசைகொண்டு போட்டி பொறாமையால்,

எண்ணி லடங்கா சிரம் & கரம் 16 கொண்டு நீ வந்தா லும், உன் திருவடி இரண்டு தானே? யான் பற்றிக் கொள்ள அவ்விரு திருவடி போதும் கலிதேவா!

தேவைகள் ஆசைகள்! பெருக்கிக் கொள்வதே காரணம் ஆகும்.

வைத்தியம்:- இன்னொரு காரணமும் உண்டு! அதை ஏன் மறைக்கிறாய்?

கலிதேவன்:- உன் தெய்வ வழிபாட்டை விட, காவல் தெய்வ வழிபாடு, சிறந்ததாக கருதப் படுகிறது. காரணம்?

(A) உன் தெய்வ வழிபாடு, வினை/ மனம்/ விதி/ அறிந்து, நீதி கண்டு அருளும்.

(B) என் சேவை/ வழிபாடு, வினை/ மனம்/ விதி/ எப்படி இருந்தாலும், ஒன்றை கொடுத்து! ஒன்றை மாற்றி! துரிதமாக (அவசரமாக) காரியத்தை முடித்துக் காட்டும்.

வைத்தியம்:- அதனால், அச் ஜீவனின் விளைவு! என்ன ஆகும் தெரியுமா?

உ

காசு பிடித்தவனுக்கு (17)

காமம் பயம் இல்லை

கலி நோவுதல் இல்லை

கடவுள் ஆசுவாசம்

பார் சொரூபமும் ஜீவன் முக்தியும் பெருவாழ்வும் நஜபாபம்

கவிதேவன் :- ஹேபாபா! அதைப் பற்றிய கவலை, எங்களுக்கில்லை. என்னை (சிறு தெய்வத்தை) நம்புகிறவன், துன்பம் ஒழிந்து! இன்பம் பெற வேண்டும்! அதற்கு குறுக்குவழி! ஏதுவுண்டோ, அதை உடனே செய்வோம்.

மைத்ரேயன் :- அதன் பலன், என்னவாகும் தெரியுமா?

கவிதேவன் :- ஓ தெரியுமே! கர்மா பெருகும்! (ஸ்திரமாகும்) ஜனன மரணம் பூரணமாகும். நான் கைகழுவிட்டு அச்சீவன் வெளியேற, முடியாது என்பதையும், நான் அறிவேன்.

மைத்ரேயன் :- அப்படியானால், உன் வழி குறுக்கு வழி! பொன்! பெண்! போறு மோறு! இன்பம்! இவைகளால், கர்மாவின் பெருக்கம், அவ்வளவுதானே? (ஆமாம் என்றான் கவிதேவன்)

3 ஸாமான்ய ருஷின் வரவு!

வைத்தியம் :— ஆமாம் கவி மஹாராஜாவே!

ஸத்வகுணை! தெய்வங்களை மறந்து, உன் கவி தோஷ குணை, தேவதைகளை வழிபாடு செய்ய, வேறு ஏதாவது மாற்றம் செய்கிறாயா?

கவி தேவன் :— ஏன் இல்லை? அதுதான், நடந்து கொண்டே இருக்கிறதே!

வைத்தியம் :— எப்படி?

கவிதேவன் :— உன் வேத, ஸாஸ்திரங்களின்படி, மஹாரிஷிகள் எத்தனை பேர்?

வைத்தியம் :— 48 ஆயிரம் மஹாரிஷிகள் என ஓர் கணக்கு உண்டு.

கவிதேவன் :— இவர்கள் எல்லாம், யார் யார் என உனக்கு தெரியுமா?

வைத்தியம் :— அதையும், உன் வாக்கால் சொல்லிவிடு.

கவிதேவன் :— இவர்கள் அனைவரும் தெய்வ நிலையில் வணங்க நிலையிலவர் பலன்! கருதி

கலி (19)

என்றுவே கலிக்கப்பட்டவன், அதாவது ஒன்று, பத்து, நூறு, ஆயிரம், என பெருகப் பட்டவன் ஆகும். இதை இன, மன, குணப் பெருக்கம் என்றும் சொல்லலாம் தொடரும்

அது நிறைவேறும் நிமிக்கும் **பது!** முக்தியில், **காம்ய!** புண்ணியத்தால், கலத்துக் கொண்டிருப்பவர்களாகும். இவர்கள் அனைவரும், சாஸ்திர வேதம்! நன்கு படித்த, பண்டிதர்களே! ஆனால் இவர்கள், திரு திரு, எதிர்பார்ப்புடன், காத்து இருப்பதால், இவர்கள் என் (கலி) யுகத்தில், எனக்காகவே,

வந்தும் வந்து கொண்டும்

இருக்கிறார்கள். இவர்கள் அனைவரும், **ஞானி** கிளிப் போலும்! **பக்தர்கள்** போலும்! **குரு** மார்கிளிப் போலும். இறங்கி வந்து, **எனக்காகவே!** காரியம் செய்கிறார்கள். இவர்களால்தான் **என்** காரியம் அவயமாக முடிகிறது. எப்படி என்றால்???

தோஷகுணங்களை கலிகிருப்பை காட்டும் ஓர் கண்ணாடியாகும். எண்ணம்! சொல்! செயல்! ஆகியவைகள் மூன்றாலும் இவன் **20**

துவங்கப்படுகிறான்! விளங்கப்படுகிறான்! தொடரும்

ஒருவன் உலகில், ஸ்ரீமாதா பிதா! வார்த்தைகளை, கேட்டாலும், கேட்காவிட்டாலும், **குரு!** வாக்குக்கு கட்டுப்பட்டேயிருப்பான். அந்த குருவே பக்தியையும் தெய்வத்தையும்! அறியவும்! விளக்கவும்! காட்டவும்! **உரியவனாகிறான்** ஆனால்? இக்குருவிடம், எதிர்பார்ப்பும்! பெரும் புகழும்! பட்டம் பதவியும்! **உள் ஆழ்ந்த!** விஷயமாக இருப்பதால், புராண இதிகாச! மற்றும், தெய்வ வரலாறுகள்! **பிறப்பையும்!** அவர்கள், லீலா விநோத வார்த்தைகளையும்!

(A) காம! மோஹ! லோப! வித்தாரமாத! சொல்லியும்.

கவிரத்து (21)
சம்பந்தம்
உடையவதைவால்
உறவு! சுற்றம்!
நட்பு! இவைகளின்
துணைகொண்டு
கொடுக்கல் வாங்கல்

போக்கு வரவு இவைகள்
தொடரும்

பற்பல விளக்கக் கதைகளை சொல்லியும்,
மக்கள் மனதில், **விதைப்பூண்டு!**
விதைத்து விடுகிறார்கள் இக்குருமார்கள்.

விதைத்ததே! ஆக வேண்டும் என்பதுதான்,
என்! காரியங்களில் கவி நியதி!
யும், ஆகி விருகிறது. ஆகிவிட்டது! நானும்,
ஆகிவிட்டேன்!!!!!

குறிப்பு:— இது அறியாமையினால், என்ன சொல்கிறோம்? என்ன செய்கிறோம்? இது பொருந்துமா? இது பொருந்தாதா? என எண்ண விடாமலும்!

நாம் அபசாரம் செய்கிறோமே? என எண்ண விடாமலும், மனமானையினால், கவிதோஷம்புகுந்து இக்காரியத்தை, திறம்பட செய்து விட்டோம் என்று என் கவி தேவன்! பெருமிதம் கொள்கிறேன்.

வாக்காக
இருந்து கொண்டு ஊழ்
புண்ணிய பாப
விதைகள்!
விதைப்பதுவும்! பின்
காலம், நேரம், பக்குவம்,
கண்டு அறுவடை செய்வதும் தொடரும்.

இதனால், எனக்கு என்ன லாபம் என்றால்?

(A) தேவ தெய்வ (7 பேர்) வழிபாடு, குறைந்து, இல்லாமல் மறைந்து விடும்.

(B) சிறு தெய்வமாகிய, காவல் தெய்வ, வழிபாடுகள் பெருகி, ஓங்கி வழியும்.

(C) நவ நாகரீகம் என்ற பெயரில், கோர குணங்களால்

நான் உக்ர தாண்டவம் ஆடுவேன்.

(D) பழைய தெய்வீக, பாரம்பரியம் கெட்டு, அழிந்து எல்லோரும், கலி தோஷ புகழுடன் திகழ்வார்கள்.

(4) நவக்கிரஹ பூஜையும்/ ராகு கேது ஆராதனை வழிபாடுகளும்!

வைத்தியம் :- ஓ கலிமஹாத்மா! இக்கேள்வி மிக மிக முக்கியமானதாகும். நவக்கிரஹ பூஜைகள்! விமரிசையாக சிறப்படைய காரணம் என்ன?

அறுவடை ௨௩ என்பது

மோதல்!
சிதறல்!
கதறல்!
பதறல் (பதற்றம்)

இவைகளை இயல்பாக உண்டுபண்ணி தொடரும்.

கலி தேவன் :- ஓம் அருமை எளிமை பாபாவே,
33 கோடி தேவர்கள் எனச் சொல்லும் காவல்
தேவதைகளுக்கு அதிபதி நவக்கிரஹம்!
எனச்சொல்லும் இந்த, 9 என்பது பேர்தான்,
தேவர்களாகும்.

முன் மூன்று யுகங்களிலும், எப்படி பரீச தர்க்காகீதரும்
உலக அதிபதிகளோ!
அதே போல், என்னுடைய, இந்த கலியுகத்திற்கு,
மட்டும், நவக்கிரஹம் ஒன்பதும் தேவர்களாகும்
மற்றும், 33 கோடி தேவர்களும் காவல் தெய்வங்களும்
அந்த ஒன்பது பேரையும், வழிபட்டே தம்
காரியத்தை, பார்க்க வேண்டும். இக்கலியில்
கிருஹஸ்தர்கள்! கிரஹஸ்தர்களாகத்தான்
இருக்க வேணுமென்று, கலி (கல்) விதியாகும்.

விதிமுடிந்தது (இசு)
என்றும்
வினைவடல்
அழிந்தது என்றும்
ஓர் கணக்கை
காட்ட அதை
இன்பமாக
சுவைப்பது வழிதான்
இக் **கலியின்** வேடிக்கை தொடரும்.

அதாவது, கிரஹம் என்றால், ஒன்பது பேரைக் குறிக்கும். கிருஹம் என்றால், வீட்டைக் குறிக்கும். இன்றைய, மக்கள், கிரஹஸ்தர்கள் என்ற நிலையில் ↑ கிரஹத்தின், பிடியில் அகப்பட்டவர்களாகவே இருக்க வேண்டும் என்பது, கலி (கலி) விதியாகும். இதில் **ராகுவும்/கேதுவும்!** தோற்றத்தில் மாறுபட்டவை! வேறுபட்டவை! இருப்பதால், **தோஷ நிவர்த்தி!** என்ற நிலையில், இவ்வுலகைத்தான், ஆண்டு வழிபட முயன்றால் அது தவி (கலி) விதியாகும்.

பைத்தியமே — இதன் முக்கியத்துவம், என்ன தலைவா? தாயே நீ — ஏழு அறிவின் அகாரமான பாவமாவே! உன்னிடம், அவமுக்கியமான, கேள்வியை கேட்டிருக்கிறேன்? கொஞ்சம் இறங்கி வந்து, பதில் சொல்?

உபஹாரம்

வைத்தியம் :- கேளுங்கள் கலிதேவா?

கலிதேவன் :- இன்றைய நாட்டில், உலகமும் ஜீவர்களும், பக்தியால் எப்படி இருக்கிறார்கள்? எப்படி இயங்குகிறார்கள்?

வைத்தியம் :- **விளம்பரத்தில்!** இருக்கிறார்கள். **வியாபாரத்தில்!** இயங்குகிறார்கள். அதாவது பார்த்திட்டும் புதிது, ஆலயத் திருச்சபையோ! ஆசிரமமோ! செய்கிறார்கள். ஏதாவது ஒரு, எதிர்மாறாய்படுகின்ற ஆன்மீகமும் ஆலயத்திருப்பணியும் செய்கிறார்கள்.

கலிதேவன் :- இம்மக்களின், விளம்பரமும், வியாபாரமும், நடைபெற வேண்டுமானால் என்ன செய்ய வேண்டும்?

வைத்தியம் :- இவ்வாறெனில் **தடை** இல்லாமல், நடைபெற வேண்டும், என்று நினைக்கிறேன்.

இதை எப்படி முடிக்கிறான் என்றால் (26)

பழிச் சொல்!
பாவச் செயல்!
இவைகளை வைத்து
புதுசு வரவு தீர்க்கப்
படுகிறது என்றாம்; தொடரும்

கலிதேவன் :— அப்படி நடைபெற, காரணமாக இருப்பது எது?
வைத்தியம் :— அவரு விண்(ணும்) மனம் ஆகிய, இரண்டுமே காரணம்.
கலிதேவன் :— ஹிந்து மனதைப் பற்றி, அவர்களுக்கு கவலை இல்லை. தன் காரியம், நடைபெற வேண்டும் நான் இன்பமாக! துன்பம் இல்லாமல்! வாழ வேண்டும் என்ற, ஒரே நோக்கமே அவர்களிடம் உள்ளது. இதை நீ ஒப்புக் கொள்கிறாயா? இல்லையா?
வைத்தியம் :— (சிரித்துக் கொண்டே) ஒப்புக் கொள்கிறேன்.
கலிதேவன் :— என்னுடைய, கோர & கோஷ! குணங்களால் பிடிக்கப்பட்ட தன்மையால் அவலம் வாழ வேண்டும் என்பதை.

இப்படித்தான் எப்படியும் வாழ வாழ், ஐமை ... பார்க்கிறேன்

போகும் வரவு இப்போதுமட்டும் முடிவடைகிறது என்றும், விட்டுறை/தொட்டுறை பின் தொடர்கதை யாக தொடரும் என்றும், இந்த அமைதியற்ற வாழ்வு தேவைதானா? தொடரும்

கலிதேவன்:— அவர்கள் மாற வில்லை. என் ஜோதிடமும் மாறிவிட்டது. (இது அவர்கள் தவறு இல்லாததால் அவசியமும்)

வைசிகியம்:— புரிய வில்லையே கலிதேவா! சற்று விளக்கம் கொடு பார்ப்போம்?

கலிதேவன்:— முன் செய்த வினையால், இன்பமாக (ஆனந்தமாக இல்லை) வாழும் ஒருவனை பார்த்து முன் செய்த வினையால், சிக்கல் கொண்டு (பாதிக்கப்பட்ட) ஒருவன், போட்டி/பொறாமை படுவது, என் கலி தோஷ (தோஷ) மாயை. இப்படி போட்டி பொறாமையால் சிக்குண்ட ஒருவன், இன்ப வாழ்வை வாழ வேண்டி/ஆனந்த வாழ்வையல்ல) சிறு (காவல்) தெய்வங்களுக்கும், அதனினும் மேலான, நவக்கிரஹாதிகளுக்கும், பரிஹார (பலி) பூஜை! செய்கின்றனர். இது என்னுடைய, அவசர

௨௮

என கேள்வி
மட்டும்
அடி ஆழ உள்ளத்தில்
ஒலிக்கச் செய்துவிடு
திருந்திய வழி
ஒ மட்டும்ஜீ
ஸ்ரீபகவானாக இருந்து ரசிக்கிறேன் கலிமுடிந்ததும்.

யுக
காவலனாக இருப்பதால், எப்படியும் வாழ
வேண்டும்! என்று, மனே கலி தேவதை உந்துதலில்
பரிஹார (பலி) ஆறுதல்/ செய்கின்றனர்.

வைத்தியம்:— ஒரு சிறிய கேள்வி கலிதேவா?
அப்படி பரிஹார (பலி) ஆறுதல் செய்யும் ஒருவனுக்கு
அவன் வினை சம்பந்தம், இல்லாதிருந்தால்,
அது நடைபெறாதே. அப்போது, உன் தேவதை
களும் / நவக்கிரஹங்களும்/ என்ன செய்யும்?

கலிதேவன்:— இது நல்ல கேள்விதானய்யா!
இது ஸங்கேதஸ்கேத
உரிய காவலனாக இருப்பதால், இங்கு யாம் ஒரு
மாற்றம் செய்வோம்! செய்ய முடியும்.

வைத்தியம்:— அது என்ன மாற்றம் கலிதேவா?
சற்று விளக்கியபடி சொல்லியருள் போமா?

அடாது செய்பவன் படாது படுவான் என்பதும் (29)

தெய்வம் நின்று கேட்கும் என்பது **மாறி** தெய்வம் கொன்று முடிக்கும் என்று நியாயம் கலியில் நடைபெற வேண்டும்.

கலிதேவன் :- (A) கர்மாவை **முன்பின்** மாற்றி அமைத்தல் இவ்விதம் கர்மா நீக்கமில்லை.

(B) **புதிய** ஒன்றை கொடுப்பதைப் போல் கொடுப்போம். **பழைய** ஒன்றை அவன் அறியா வண்ணம் எடுப்போம்.

உண்ப போதையிலும்! **மை** மயக்கத்திலும்! சிக்கி இருக்கும் அவன், இதை உணரான்! உரை முடியாது! உரை இயலாது!

வைத்தியம் :- பழையன கழிகையும்! புதியன ஆக்குகையும்! ஸ்ரீ சிவபெருமானின் வேலைதான், கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம். இங்கு **உண்மையிலும்** அது உண்டா? சற்று விளக்கம் கொடுமாறி போம்?

பரிஹாரம் என்பது ஒன்றுக்கொன்று 30

வினைகளை எடுத்தும் கொடுத்தும்

பரிமாற்றம்

செய்வதாகும் பரிஹாரம்

வினையின் நிவர்த்தி அல்லது நிவ்ருத்தி செய்ய முடியாது / செய்ய இயலாது / அவ்வுலகவியல் விதியின் நியதி.

கலிதேவன் :— தெரியாதது போல், ஏன் இப்படி நடிக்கிறாய் மாபா? உன் வாக்காகிய ஸத்திய நிலையில் பேசும், கலியுக தர்மம்! என்ற அஸ்தக்கிலிகளை, எழுதியிருக்கிறாயே? மறந்து விட்டாயா?

வைத்தியம் :— எங்கே? அது எந்த இடம்? என்மனதை சற்று கோடிட்டு காட்டுமாறு போலும்?

கலிதேவன் :— ஓர் அந்தணனிடம், அவன் விரும்பிய நிலையில், ஓர் அபூர்வ கல்வி கொடுத்தேன். அவன் அறியா வண்ணம், வேறு காரணத்தை காட்டி அவன் மகனை எடுத்துக் கொண்டேன். உன்னுடைய **புகயுக** தர்மத்தை உணர்ந்து நான் அவன் மகனை கொடுத்தேன். என் கல்வி நானே ஏற்றுக் கொண்டேன். இது எனக்கு **நைவந்த** நியாயமாயிற்றே மாபா.

எந்த துன்பத்தி லும்! எந்த வேதனையிலும்! இது நம்முடைய **வினையே** என பணிவாக ஏற்றுக் கொண்டு சகித்துக் கொள்ளவும். தொடரும்!

கவிதேவன்:— நான் ஓர் கேள்வி கேட்கிறேன் மாமா? பதில் தெளிவாக இருக்க வேண்டும்?

வைத்தியம்:— ஹே கவிதேவா! கேள்வியும் நீயே! அதன் பதிலும் நீயே!

கவிதேவன்:— இது என்ன அது பாடம் மாமா?

வைத்தியம்:— இது புதிய பாடம் இல்ல! பழைய பாடமே! எல்லாம் **அவனை** இருக்க.

அவன் வேறு! நீ வேறு? யாம் வேறு? கவிதேவன் திகைத்தான்பின் கவிதேவன் இடம்மாறுகிறான் நன்றாக இல்லை.

கவிதேவன்:— இப்பாடம் மேகத்தில் இருவரியாக போகும் போது. ஓர்மை வேண்டாம் மாமா?

வைத்தியம்:— உன் சித்தம்! என் பாக்கியம்!

கவிதேவன்:— உன்னையும்! உன் **மெய்** அன்பர்களையும் கவி ரசிக்க கவியுக மந்தர்.

ஈஸ்வரா
பிறரிடம் கூடஎன்
கோபத்தை காட்டமுடியும்.
ஆனால் உன்னிடம் கோபம் காட்ட முடியவில்லையே மாமா என்றேன்.

விட்டுக்கொடுத்து

ஓ நலமே உழு

என ஒதுக்கி கொண்டு

எல்லாம் நீயே! என

சர்வார்ப் பணமுடன் வென்

இருக்கிறோமே அவனே மெய்அன்பர்.

இனியோர் மெய்அன்பரைப் போல் உள்ளவர்.

முடிந்தது.

கலிதேவன்:- அனைவரும் ஏதை விரும்புகின்றனர் பாபா?

வைத்தியம்:- சிறந்த வாழ்க்கையை!

கலிதேவன்:- அச்சிறந்த வாழ்க்கையை, எவரிடமாவது! எப்படியாவது! அடைய வேண்டும்! என்ற வேட்கை, உண்டாவது சகஜம்தானே?

வைத்தியம்:- சிரித்துக் கொண்டே ஆமாம்!

கலிதேவன்:- உன்! தேவதைகளிடம் கேட்டால், உடனே கிடைக்காது. கணக்கு பார்க்கும்.

என்! தேவதைகளிடம், கேட்டால், உதவுவது

கோல்மால்! பண்ணி புரவது கொடுத்து விடும் (இக்கலியால்)

அப்படியானால் உன் ↑ தேவதையும் முக்கியமா?

என்! தேவதைகள் முக்கியமா? என நீயே உணர்?

பெரும்பகுதி என் தேவதைகளுக்குத்தான். உள் தெய்வத்திற்கு தேவையில்லை.

நான் / ஐ

நான் என்ற **33**
ஐ கர்த்தத்துவத்தை
விடாதவனே நான்
எப்படி விடுவேன் மாபா?
எனக் கலிதேவன் கேட்கிறான்?

ஒரு கலியின் தோற்றம்.

ஆத்மேயம் :- பரவாயில்லையே! கலிமகாதமா!
நன்றாகவே சொன்னாய்! **குரு** மார்க்கமே!
நீ படித்திருப்பதால், இதை உணர்ந்து செய்ய
முடிகிறது. மேலும், இது **உன்** காவலாக
இருப்பதால் **உன்னை** ஒன்றும் முடியாது.
ஆமாம் கலிதேவனே! இந்த முறை மேல்
கோபம் கொள்ளாதே. உன்னைப் பற்றிய, சில
கேள்விகளை, எம் குழந்தைகளுக்காகவே!

கேட்கிறோம். கேட்கலாமா?
கலிதேவன் :- தாராளமாக கேள் மாமா!
இந்த **என் கலியுகத்திலும்**
உன் போன்ற ஒருவனைக் காண்பது அரிதிலும்
அரிதாகும். எளிமை! இனிமை! பணிவு! கருணை!
இவை அனைத்திலும், **பொறுமையே**! ஸ்ரீ உருவாய் (இடைமறித்தது ஆத்மேயம்)

ஓம் கலிதேவனே!
நான்! என்றவர்! 34
எண்ணுடையவர்!
முழுமையாக நாம்
செய்கவரிகளும், பொறு
மையின் பணிவாக கனிவாக! தொடரும்.

மைத்ரியம் :- ஓம் அருமை மகனே!
நிறுத்து! நிறுத்து! நிறுத்து!!! வீண்
வாக்கு வேண்டாம். நகை செய்து, என் கேள்விக்கு
மட்டும், விடையளித்தால் போதும்?

கலிதேவன் :- புகழ்ச்சியை விரும்பாதவன்,
நீ ஒருவன் தான். அதனால்தான், நான் உன்னை
தேடி வந்தேன். ஆனால் எல்லோரிடமும்,
நான் இருக்கிறேன்!
ஆனால் உன் மெய் அன்பர்களிடமும்!
உன்னிடமும்! நான் இல்லை. ஆனால்
புறம்பே இருந்து, நான் காண்கிறேன். ஆனால்
உள்ளே வர முடியவில்லை இயலவில்லை.
காரணம் நீ அறிவாய். சரி சரி உன்
கேள்வி என்ன?

இருப்பவர்களே எம்முடைய மெய் அன்பர்கள் ஆவர். இனியோர் மெய் அன்பர்களாய் போல் இருப்பவர்கள் என்று உணர்க. முடிந்தது. (35)

வைத்தியன்:- ஹே கலி புருஷோத்தமனே! உன் தோற்றம் என்ன?

கலிதேவன்:- என்ன சொன்னாய் பாபா? என்னை புருஷோத்தமன் என்று சொல்கிறாய்? என்னையும், கலை தேவதையை, யமதர்மராஜனையும், வாயில் வந்தபடி திட்டித் தீர்க்கின்றனர் மக்கள். ஆனால் நீ ஒருவன் மட்டும் என்னை புருஷோத்தமன் என சொல்லும் காரணம் என்ன? புருஷோத்தமன் என்றால் என்ன அர்த்தம் தெரியுமா?

வைத்தியன்:- யாவும் அறிவோம். பூரண வடிவம் தெய்வீகத்தின் ஸாத்வீக குணம் எவனிடம் நிறைந்திருக்கிறதோ, அவனே புருஷோத்தமன் ஆவன்.

கலிதேவன்:- அத் தெய்வீக குணம்! ஒன்றுவது என்னிடம் இல்லையே. பின் எப்படி என்னை புருஷோத்தமன் என சொல்கிறாய் பாபா?

பரிஹாரத்தால்
இஷ்டம் (36)
நிறைவேறும்.
கஷ்டம்
மாற்றி அமைக்கப்படும்.
இதை கஷ்டப்படுபவன்
உடனே அறிய முடியாது. முடியாதபடி
கலிதோஷம் உடனே மறைத்து விடும்.

வைத்தியம்:- நிருத்து நெருப்பு போல்!

நீங்கள் இருவரும் இருக்கிறீர்கள். உங்களை நீங்களே, மூடிக்கொண்ட சாம்பல், வைத்து நெருப்பு இல்லை என்று சொல்லிவிட முடியுமா? அந்த ஜோதியே! கண்ட ஜோதி! யாமே சுற்றாலி மாத, கண்ட ஜோதியாத தோற்றிலும், யாம் அகண்ட ஜோதியே! நீங்கள் இருவரும்! யாமும் ஒன்றே! இரண்டல்ல.

கலிதேவன்:

(கலிதேவன் ஆனந்த பாஷ்பம், இருகண்களிலும் பொங்கி வழிய) என் ஆனந்த பரமானவே! யாம் கிட்டமிட்டு வந்தது ஒன்று. ஆனால் இங்கு நடப்பது அளவிடற்கரியது. என்னை மன்னிப்பாயாக. (என திருவடியை பற்ற வந்தவனை தடுத்து நிறுத்திய வண்ணம்)

காவல் தெய்வம் 37
என்றால்?
காவல் காரனைப் போல்
கண்டிப்பு! கண்டிப்பு!
ஈவு இரக்கமற்ற
அடாவடி
தனம் இருந்தால் தான் பொருந்தும்
தொடரும்.

வைத்தியம்:— ஓம் அருமை கலி தேவனே!
மன்னிப்பு! கண்டிப்பு! இங்கேதான்? எதற்கு?
என் கேள்விக்கு மட்டும், விடையளித்தால் போதும்!

கலிதேவன்:— உன் கேள்வி என்ன?

வைத்தியம்:— உன் தோற்றம் என்னவென கேட்போம்?

கலிதேவன்:— ஹே ஆனந்த பாபாவே! இது நீ
அறியாததா? ஏன் இந்த கேள்வி?

வைத்தியம்:— இக்கேள்விக்கு விடை எம்!
வார்த்தை விட்டு! உன் வாக்கே இருந்தாலும்.

கலிதேவன்:— நான்! ஒவ்வொரு யுகத்திலும்
கடையில் என்னை/நானே!
தோற்றுவித்துக் கொள்ளுவேன் எனக்கு!
ஜனனமும் இல்லை மரணமும் இல்லை.

அங்கு பரப்ரம்மம்
இருப்பதைப்
போல் தோன்றி
ஞானம் அதை விஞ்ஞான
பரிமாற்றம் என்று
உரை வேண்டும் இங்கு

38

வினை விதைத்தவன் வினை அறுப்பான்!
தினை விதைத்தவன் தினை அறுப்பான் என்றோடும்.

கயிற்றின் சர்ப்பத்தை போலும்! கட்டையில்
தோன்றும் கள்ளனைப் போலும்! சூரியன்
இல்லாத, காலங்களில் மட்டும்! எனக்காகவே
ஸ்ரீபகவான், மறைகிறார் அந்த நேரத்தில் மட்டும்
என்னுடைய, ஆட்டபாட்டம் அத்தனை எல்லாம்;
தோற்ற மாத்திரமாய் நடைபெறும்.
ஆண்டவன் கண்ணுக்கு, இருண்டதெல்லாம் பேய்!
என்பது போல் ஈச தத்துவம்! மறைந்து
ஜீவ தத்துவம்! மேலோங்கும் போது மட்டும்,
அஹங்காரம்! அதிகாரம்! ஆதிக்கம்! அபிமானம்! வைரா
மேலோங்கும் போது, ணம்ராட்சஸன்!
அனைவரும் மருண்டு! விழுவர் அதைத்தான்!

என்று வாக்கு இணங்கி நில (39) கண்டு பாமர நாம் போதும்? அந்த பாரபட்சமாக தோற்றும். இவ்வு நாடு கண்டு மகிழ்ந்து கொடுமைகள் கண்டிப்பும் தண்டிப்பும் அடாவடித்தனமும் தோற்றும். அதையும் தர்மம் மாறுது! மறையாவும் முழங்குது

பேய் அடித்த பின்பு பிழைக்காது! என்பது போல், ஜகஜீவர்களுள் மருட்சிராட்சி மறைவர் அவர்கள் குருதியின் ரத்தத்தில் நான் கலந்து விடுவதால், என்னை எவரும், அறிய முடியாது. நான்! ரத்தத்தின் தோஷ குணமாக இருப்பதால், என்னை எவராலும், அசைக்கவும் முடியாது. அழிக்கவும் முடியாது. என்! யுகம் முடியும் போது சூரியன் சூரியகாந்தன் பிரகாசிப்பான் அதுசமயம், நான் வந்து தந்தேன்! இருந்து ஆட்சி செய்தேன்! மறைந்தேன்! எந்த தடயமும்! இல்லாமல் மறைந்து விடுவேன். (காரணம் நான்! நாம் பேசிப் வாரத்தவன்.)

ஸ்ரீகலிபுருஷனுடன் ஒரு ஸத்தான உரையாடல்

ஒருவருக்கொருவர் கொடுத்து (40)

வாழ வேண்டும் என்பது ஸத்திய தர்மமாகும்.

ஒருவரை ஒருவர் கெடுத்து வாழ வேண்டும்

என்பது கலி யுக தர்மமாகும்.

வைத்தியம்:- ஓஎம் அருமை கலி தேவனே! உன் காலத்தில், உனக்கு உறு துணையாக இருப்பது எது?

கலி தேவன்:- (லோக மாயாவின் மகன்) மனம் தான். ஓஎம் அருமை பாபாஜீ! இது ஓர் உண்மை! என்ன வென்றால்? மற்றைய மூன்று யுகங்களிலும், மனம் இல்லை. (கற்பனையால்) இந்த என் யுகத்தில் மட்டுமே, மாயாவின் மனம் வந்தது. இம்மாயா மனமே தோஷ குணமாகிய கலியாகிய நானும் லோக மாயாவின் இரட்டைப் பிள்ளைகளாகும். அதனால் தான் ஸ்ரீ மஹான்கள் சொல்வார்கள்:- மனம் என்றால் எண்ணம்! கலி என்றால் தோஷ குணம் என்பார். யாம் இல்லையானால் மனம் இல்லை. மனம் (கலியுகத்தில் மட்டும் எங்கள் இருப்பு ஆகும்)

உ

நான்/நானு! என்று எண்ணம் (+1)

விடமாட்டேன்! என

பிடித்துக் கொண்டிருப்பவ

ர்களை நான் என்ன செய்ய

முடியும்? நான் அவர்களை பிடிக்கவில்லை.
அவர்கள் தான் என்னை பிடித்திருக்கிறா
ர்கள் என்றான் கலிதேவன்.

இல்லையானால், யாம் இயங்க முடியாது.

மேலும், மனதின் இருப்பு! எண்ணம்!

கலியின் இருப்பு குருதி (ரத்தம்) ஆகும்.

எண்ணத்தை, பல சாதனைகள் கடுமையாகச்
செய்தால், எண்ணம் அடங்கி அழியும்.
ஆனால் குருதியால் கலந்த, என்ற பக்தி!
என்ற உயிரில் அத்வைத ஞானம்! என்ற
மருந்தை ஏற்றிவைத்தால் நான் நாசமாவேன்

மனம் எண்ணங்களால் பிறந்தது.

கலியின் தேகம், உடலோடு பிணைந்ததால்,

(என்னுடையது)

நான்/ என்னுடைய/ எனது!

மறைவிருக்கியாகும். மேலே உள்ள, மூன்றில்

என் தோஷம், ஆரணமாகறிந்ததையும்! மனம் இல்லா
மல், குணம் இல்லை. குணம் இல்லாமல் என் இயக்கம்
இல்லை.

42

கலிதேவன் எனக்கு ஜனனமரணம் இல்லை என்று சொன்னது: அவனுக்கு நாமரூபம் இல்லை. மன! தோஷ! குண! மயமானவன். மன! தோஷ! குணம் வெய்யிலின் முன் மஞ்சு போன்று! இல்லாமல் மறைய கூடியதாகும்.

கலிதேவன்:— ஆமாம் பாபாஜி! உன்னிடம் ஒர் சிறிய கேள்வி கேட்கிறேன்? நீ தெரிந்து தான் செய்தாயா? அல்லது நீ தெரியாமல் தான் செய்து விட்டாயா?

வைக்கியம்:— ஐயா! கலிதேவனே! விஷயத்திற்கு வா பார்ப்போம்? என கல, கல, கல, கல, கல, கல வென சிரித்தோம்.

கலிதேவன்:— உன் அன்பின் வழியிலிருந்து, கலியுக கர்மம்! என்னும் நூல்! அமாரி ஆறு வருஷங்களுக்கு முன். வெளியானது. அதன் காப்பி/ஸ்ரீமாவயா! அனைவர்களின் கரங்களிலும் இருக்கிறது. அதை வைத்து எல்லோரும் வரும்! காலத்தைப் பற்றி, நன்றாக தெரிந்து கொண்டனர். ஆனால் அங்கு எல்லோரும், என்ன பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் தெரியுமா?

மனம் என்றால் 4 ஐ
எண்ண வடிவம்!
கலி தேவன் என்றால்
அந்த எண்ணத்தின்
தோஷ குணம்!
ஆகவே இவ்விரண்டும்
தோன்றுவதற்கிரமமாயுள்ளதும்
ஆகவே நாமரூபமும் ஆனவாகாணும் இல்லை

கலிதேவன்:— இந்த பாவனையைப் பற்றி நம்
எல்லோர்க்கும் தெரியும். இவன் வந்த இடம்.
இவன் வந்த காரியம். இவன் செய்யும் காரியம்.
அனைத்தும் நாமும் அறிவோம்.
இது **கலி** யுகம் ஆகும். இது **தோஷம்**
நிறைந்த காலம் ஆகும். இதில் இக்கலியுகத்
தைப் பற்றி தெரிந்தும் தெரியாத, எஞ்சியருக்
இருள். ஆனால் இவன் தெரிந்து செய்கிறானா?
தெரியாமல் செய்கிறானா? என அறியவில்லையே?
தோஷ கலியுகத்தை **கலியுகதோஷம்**
என்றுதான் போட முடியும்! போடக்கூடும்.
போட இயலும்! ஆனால் இவன் நேர்மையாக
கலியுக தர்மம் என போடகாரணம்
என்னவென்றுதான் புரியவில்லை. இதைப்பற்றி
யார் அவனிடம் கேட்பது? அவன் தெரிந்து புரிய செய்வானோ
யே?

கலியுக தோஷத்தை
கலியுக தர்மம் என
ஏன் போடவேண்
டும் என்பதே
அனைவருடைய கேள்வி
ஆகும்? இங்கு ஒன்றை
கவனிக்கவும். தன்னை
உள்ளபடி இன்னார் என அறிந்து கொண்ட
தொடரும்.

என அனைவரும், பரவலாக பேசிக் கொள்
கிறார்கள் பாபா? ஆகவே இதற்கு மட்டும்,
ஓர் சிறிய விளக்கம் தந்தால், நம் பேட்டி
முடிந்து விடும் என்றான் கலிதேவன்.

வைத்தியம்:- ஆம் அப்பனே! கலிதேவா!
மனோநலம் பெற வேண்டும் என்றும், ஆன்மா சுகம்
பெற வேண்டும் என்றும், ஸ்ரீ மஹான்கள் சொல்வர்.
இதை என்ன உணர்கிறோம் என்றால்?
மனம் நலம் பெற்றால் தான் **ஆன்மா**
சுகம் பெற முடியும். **நான்** ஜீவன்! என்ற
மனோவியாதியால், ஆன்ம **சுகவீனமாக**
இருக்கிறேன். மனம் வியாதி தீர்ந்து நலம் பெற்று
விட்டால், மனதின் அறியாமையால் ஏற்பட்ட
ஆன்ம சுகம் பெற முடியும். இந்த சுகவீனத்தை,
மனதின் குறையே யன்றி ஆன்மாவின் குறை
இல்லையென்பதே வைத்தியம். இம் மனதின்,

கலியின் தோற்றம்

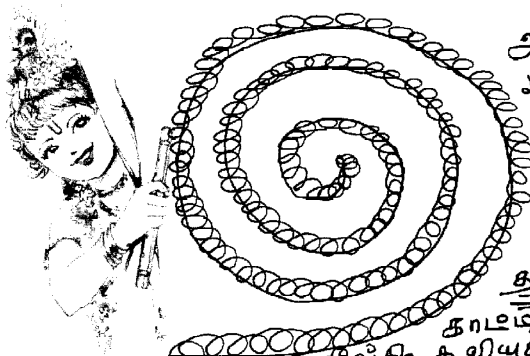

அத்வைத ஸ்ரீ (45)
மஹான்கள்
வாக்கை ஏற்று வைத்து
உடன் இருள் எப்படி
ஓடி விடுமோ, அதே
நிலையில் ஸத்ய
தர்மத்தை மட்டும் அடிக்
காட்டினால் போதும். கலிதோஷ
இருள் நீங்கி, கலியுக தர்ம ஜோதியாய் பிரகா
சிக்கும் என்று ஸ்ரீமஹான்கள் சொல்லக் கேள்வி.
முடிந்தது.

பிணைப்பே, கலிதோஷ குணமாகும்.
ஆன்ம சாதனை செய்து, மனோ ஜயம் பெற்ற
வருக்கு, மனோவியாதி இல்லவே இல்லை.

ஆன்மா எதனாலும், பந்தப்படாத ஓர்
ஆனந்த சொரூபமாகும்.
இப்போது, ஆன்ம சாதனை செய்து, மனோ ஜயம்! பெற்ற
வர்க்கு, தோஷ குணம் (கலிதோஷ குணம்)
எப்படி இருக்க முடியும்? எப்படி இருக்க இயலும்?
கலிதேவன் :- இருக்க முடியாது தான்.
வைத்தியம் :- நம்முடைய மடமைகள் அனைத்தும்!

நாமரூப, ஜகஜீவ, ஈஸ்வராதிகள் இல்லை
யென்ற நிலையில், ஸத்தியமே புகல்கிறது.
கலிதேவன் :- ஆமாம் உண்மைதான்.
வைத்தியம் :- அப்படியானால், மனதிற்கோ!
அம்மனதின் இயக்கமான, கலிதோஷ குணத்திற்கோ!
இடம் இல்லையல்லவா?

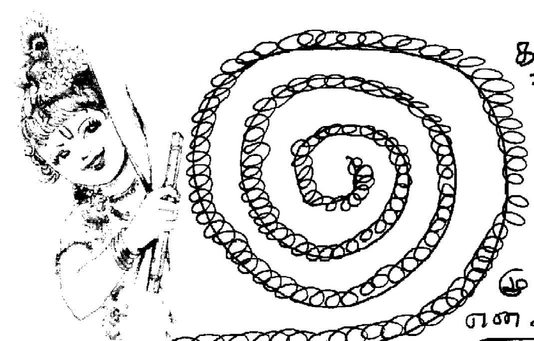

கலியின் தோற்றம் (1+6)

16 வயது இளைஞனாக வந்து
கலிதேவன் பயங்கரவிராட்
ரூபத்தில் ஆர்ப்பரித்தான்
பணிவன் பொறுமையின்
முன் ஓர் தெய்வீக குழந்தை
என ஆகிவிட்டான் ஆக்கிக்
கொண்டான் என்று சொல்ல வேண்டும்.
(அது தேவரகஸ்யம்) (முன் 11ம் பக்க விளக்கம்)

கலிதேவன் :— ஆமாம் இல்லை தான்.

வைத்தியம் :— ஆன்மஞான சாதனையாளர் களுக்கு (மட்டும்) மனமும் - கலி தோஷகோர குணங்களும்! இல்லையென்பது ஸத்தியமானால், **கலியின் தோஷம்** எங்கிருந்து வரும்? அங்கு மனம் ஏது? அதன் இயக்கமான கலி ஏது? இல்லாததால், இல்லாத இடத்தில், **அத்வைத** ஆரம்ப படியான (ஸத்வம்) தெய்வீக ஸத்தியம் - தர்மம் தானே இருக்க முடியும் இருக்க இயலும்?

கலிதேவன் :— அப்படியானால்?

வைத்தியம் :— அங்கு **ஸத்திய** வாக்கும் **தர்ம** செயலும் இருக்கும் போது, கலி தோஷம் இல்லாதபோது, கலியுக தர்மம் என ஏன் போடக்கூடாது?

நவக்கிரஹங்களுக்கும் ஸ்ரீ அன்னையாகிய (லோகமாயாவாகிய) அம்பாளுக்கும் முக்கியத்வம் வந்த தெய்வாம்ச என்னுடைய கலியுக பிரபாத்யாஸ்தாஸ் (47)

ஏனெனக் கலி தேவன் சொல்கிறான்.

கலிதேவன்:— நல்ல விளக்கம் பாபா!

வைத்தியம்:— ஓ கலிமஹாத்மா! மேலும், ஓர் உண்மையை, ஸ்ரீமஹான்கள் எப்படி மறைபொருளாக, சொல்கிறார்கள் என்றால்

காலதேவனும் (இயம நியம தர்மனும்)

கலிதேவனும் (கலி தோஷமும்)

உண்டு என்றால், அறியாமையால்! அதாவது அஞ்ஞான! அதாவது தவனக்குறைவால், பீடிக்கப்பட்ட! அதாவது **மனதின்** பிடியில் சிக்கியவர்களுக்கு உண்டு தான்.

ஸ்ரீபகவானின் சரண் அடைந்து, அவன் அருளால் அவனே தாமமாய்! தாமே அவனாய்! அவனும் அதுவும்! ஒன்றானவர்களுக்கு காலதேவன் ஏது? கலிதேவன் ஏது? இதனால் தான் கலியுக தர்மம் என்று **உண்மை**

ஓர் உண்மையை உரைவும். (48)

வைத்திய தர்மத்தோடு

எல்லாம் அவனே! பின் எல்லாம் அதுவே!

என உணர்வு ஆர்வமாக ஆகிவிட்டால், தொடரும்.

வைத்தியம் போடப்பட்டதென்று, உரை வேண்டும்.

கலிதேவன்:- என்றல்! என ஆரம்பித்து,

கலி! எம்மால்! என ஆரம்பிக்கவாறுன்

எம்மால் போடப்பட்டதா? இது எப்படி சாத்தியம்? படும் பாபம்? யாம் எங்கே? பரசொருப அம்சநீ எங்கே? மீ எங்கே? மடு எங்கே?

வைத்தியம்:- மடி தெரிமடு தெ? கண்ணா?

கபடநாடகம், போட வேண்டியது தான்? அதனில், இடம்! பொருள்! வேண்டாமா?

வந்தவர் திகைத்தார்! தன்னைதான், இப்பொழுதான் கவனித்தார் போலும்? அங்கு மாதயின் திருடன்! கண்ணனே நிற்கிறான். அவனுக்கு, அன்னியமாய் கலி இல்லை. கலிக்கு அன்னியமாய் அவன் இல்லை. அவனுக்கு அன்னியமாய், யாரும் நிற்கும் இல்லை என்பதே ஸத்யம்.

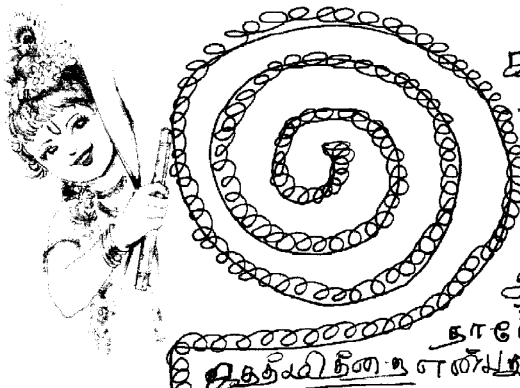

காலதேவன் யார்? (49)

கலிதேவன் யார்? இயக்க நதியாய் அவளாகவும்

இயக்க மந்திர நதியாய்

அதுவாகவும் ஆனவ்

தானே அந்த பிரம்மம் சக்தியும்

சக்தியின் என்பது சக்தியானவர்கள்? நீங்கள்.

ஓர் உண்மையை உணரவேண்டும்.

ஓம் ஆத்மானந்த குழந்தைகளே!

மனதின் பிடியில் அகப்பட்டவர்களுக்கு **கலி** உண்டு தான்.

மனதை ஜெயித்தவர்களுக்கு **கலியும்**! அவன் **தொழை**! குணங்களும் இல்லையென்பதே சத்தியம்.

இவ்வுண்மைகளை வெளிப்படுத்தவே காலாதீத **அதுவே**! லோகமாயாவிளைவ் கலியாக வந்து! கண்ணைக மாற்றி!

உங்களுக்காகவே இவ்வுண்மையின் ரகசியத்தை மட்டும், உணர்த்தியது என்பதும் உணர்ந்தவர் பேறும்.

நாமுட! ஜகமே! **மண்ணை**! அம்மண்ணே பரமாகி! அப்பரமே! நாமாகி! நாமே பரமாகி!

இருப்பது ஒன்றே! நடப்பது நவமே! என **ஸ்ரீ**!

உணர்வாக இருக்க, ஆசீர்வதிக்கிறேன்.

எல்லாம் ஒன்றே! அதுவே அவமே! **பாபா**

அதுயாமே! அதுவே நீங்கள்! இது சத்தியம்.

உ

கலிதேவனின் முடிவு! கடைசி வாசகம்.

எம் கலிதேவனுடைய, ஓர் வாக்கை, எப்படி சொன்னான் என்றால்?

இஷ்ட காம்யார்த்த (காரியார்த்த) ஸித்யர்த்தம்!

என்றான்:— இதில் இரண்டு விஷயங்கள், அடங்கி இருப்பதை, உணர வேண்டும்.

(A) காம்யார்த்தம்:— தேவதை உபாசனையில், நீயாக, இஷ்டப்பட்டு, பலவந்தமாக, ஏற்கும், வலிய கர்மா என ஒன்று.

(B) காரியார்த்தம்:— விதிக்கப்பட்ட, கர்மா என ஒன்று.

இஷ்டகாம்யம்! இஷ்டகாரியம்! என்றாலே அதன் பொருள்

கஷ்டத்தை, இஷ்டப்பட்டு

வாங்கிக்கொள் என்று, பொருள்படும். காரணம் இந்த ஜீவன்! நான்! எனது! என்பதை விடுவதில்லை. இஷ்டப்பட்டு அவைகளை, விடமுடியாத்தன்மையால், கஷ்டம் அச்ஜீவனை விடுவதில்லை.

கஷ்டத்தை இஷ்டப்பட்டு
வாங்குவது என்றால்?
முன்பின்! (5)
அறியாமல்
பேசுவதும்! செய்வதும்!
தெரியாமல்! அறிவு
காரர்! அதிகாரர்! ஆதிக்
கத்தால், செய்த அதில்
ஓர் இன்பம் அடைகின்றனர்
அதன் முடிவு கடும் துன்பமாக முடியும். இதுவே
கஷ்டத்தை இஷ்டப்பட்டு வாங்குவதாகும்.

(A) காமியார்த்தம் :— பலன் கருதி செய்வது!

ஒன்று என்றும்? **மோஹாவேசத்தால்!**
(மோஹ ஆவேசத்தால்! (கடும் மோக வெறி)) நாம் வழிபடும், காவல்
தேவதைகளை வேண்டி, தர்மா சம்பந்தம் இல்லாமல்,
பிறரைய மார்த்து,
போட்டி & பொறாமை & இன்பத்தால்! **பலி**
பூஜையால்! வேண்டும் போது, அந்த
(பரிகாரத்தால்)
தேவதை! முதலில் கேட்டதை கொடுக்கும்.

இவ்காலத்தில், காம கொடுத்தற்கு **ஈடாக**

ஒன்றை இச்ஜீவன்! அறியாவண்ணம் எடுத்துக்
கொண்டும் கொடுப்பது தெரியும்! ஆனால்
எடுப்பது தெரியாது. இது கர்மா சம்பந்தம்
கொண்டிருந்தாலும், இந்த கொடுக்கலிலும்,
எடுக்கலிலும் கர்மாநிக்கம் இல்லை. தர்மா பெருக்கம்
காளியின் வேள்வியே ஜனன மரணம் உண்டு

கடல் அலை போல்
பொங்கி வந்த
கலிதேவன் (52)
பண்ணியின்
பொறாமையின்
ஸாந்தமுன்
குளிர்ந்த பால் முழு நிலவு
என ஆனேன். அதுவாகிய அவன்
ஆக்கினேன்.

(B) காரியார்த்தம்:— இச்ஜீவனுக்கு, விதிப்படி! கொடுக்கும் கர்மாவோ! ஏற்கும் கர்மாவோ! இச்ஜீவனுடைய பரிபூஜையால்! இங்கும், போட்டு உவெரு (பரிஹாரத்தால்) உ இன்பத்தால்! இங்கு பிராப்தமாக! கொடுத்தாலும், அரிய மெய்க்கும், மடையைப் போல ஓர் இன்ப போதை மயக்கத்தை, உன் மேனி, கர்மாநிவர்த்தி ஆகாமல்! கர்மா பெருக்கத்தை உன் மேனியும் இங்கும் நானே! எனது! இரும் பதால், கர்மாவில், வேகம் உண்டாக பயனையும் தீவிரமாக்கிறும்! அதனால் துமோக்கிறும்! அதனால் ஓமாக்கிறேன்! உண்டாக ஏதுவாகும் என, எம் கலிதேவன்! தெளிவி முழக்கான் இதுகாண், இஷ்ட காரியார்த்த காரியார்த்த ஸித்யர்த்தக்கின், ரகஸ்யம் அல்ல தலைமை

அன்பின் குடில்
எல்லாம் நீ!
Abode of Love
You Are Everything!